

De buizerd is een middelgrote tot grote roofvogel en is eveneens een havikachtige. De vogel jaagt gebruikelijk in open land, maar nestelt in bosranden. Normaal gesproken bestaat de prooi van een buizerd voornamelijk uit kleine zoogdieren, amfibieën (zoals kikkers) en kleine

vogels, maar hij is bij gelegenheid ook een aaseter. De roep van de buizerd klinkt als een gerekt klagend gemiauw. Wanneer men een nest nadert, beginnen de buizerds opgewonden en miauwend boven de boomkruinen te vliegen. Door de typische vlucht is de vogel gemakkelijk te herkennen; enkele vleugelslagen, kort zweven en dan weer een paar slagen.

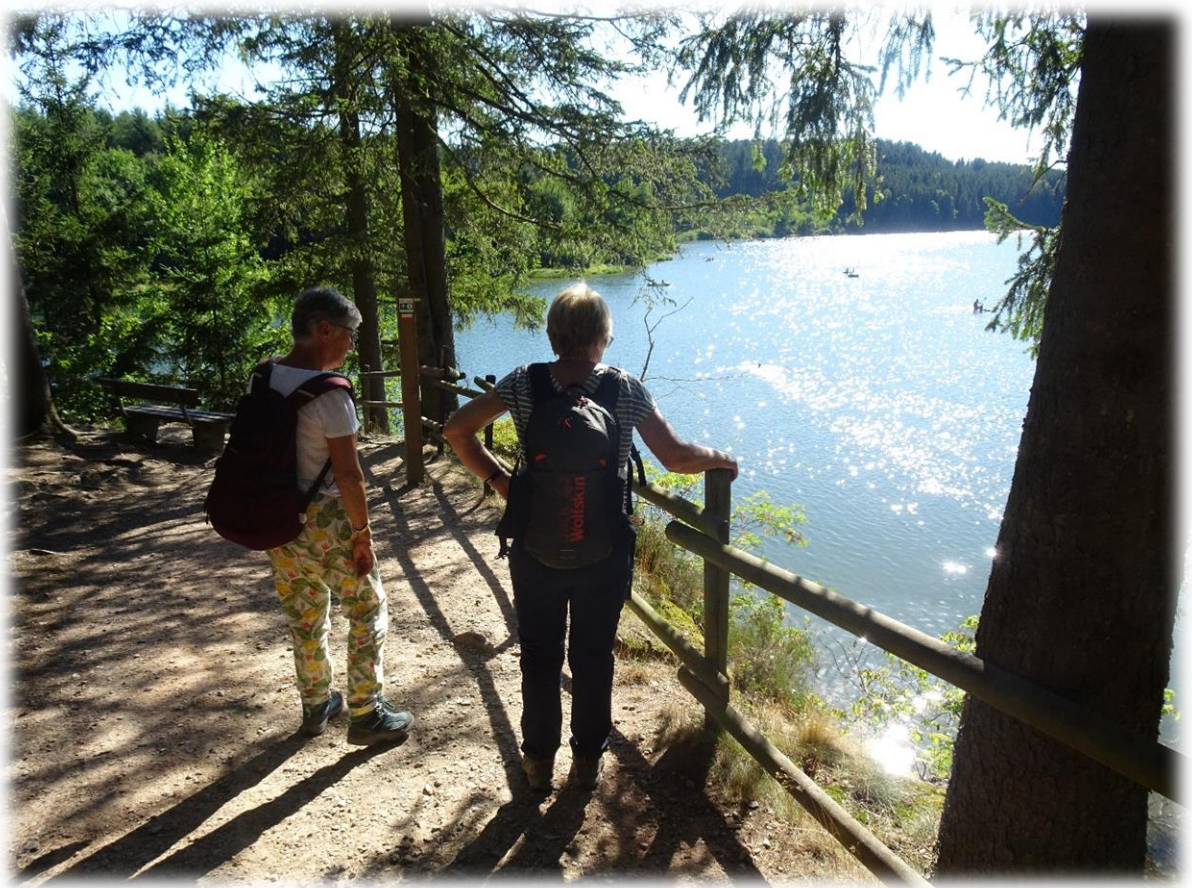

De buizerd is een uitgesproken langzame vlieger met zijn brede vleugels en de korte, brede staart. Vaak kan worden waargenomen dat een buizerd door een of meer kraaien, die in zekere zin zijn voedselconcurrenten zijn, wordt weggejaagd. De buizerd maakt ook graag

gebruik van de thermiek. Op een mooie voorjaarsdag zijn vaak groepen buizerds te zien die zweven in de opstijgende warme lucht in een thermiekbel. Vanaf de laatste decennia van de 20e eeuw is het buizerdbestand in de Benelux verveelvoudigd ten opzichte van de jaren zestig, toen de vogel door gebruik van pesticiden daar bijna verdwenen was.

Bij buizerds bestaat een grote kleurvariatie, er zijn erg donker gekleurde exemplaren terwijl er ook zijn met een bijna witte onderkant. Het bovengedeelte is effen, terwijl aan de onderkant verschillende dwarsbanden getekend zijn. De staart van een volwassen buizerd heeft naast de donkere eindband nog 8-10 smalle donkere dwarsbanden. De spanwijdte van de vleugels is ongeveer 113 tot 128 cm. De totale lengte van kop tot staart is ongeveer 51 tot 57 centimeter.

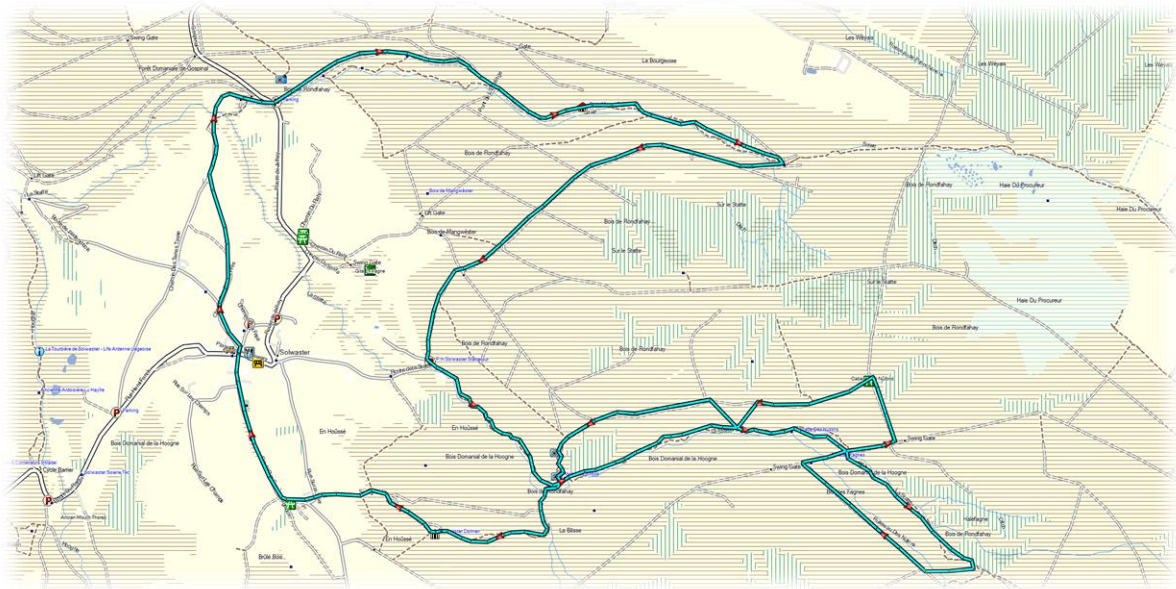
Een cirkelende buizerd is te herkennen aan de lange en brede vleugels en aan de relatief korte, breed gespreide staart. Mannetjes en vrouwtjes zijn alleen naast elkaar, bijvoorbeeld wanneer ze samen rondcirkelen te onderscheiden, waarbij het vrouwtje in de regel iets groter is dan het mannetje. Wat voedsel betreft is de buizerd een flexibele vogel en een opportunist; hij eet wat

voorhanden is. Veldmuizen, mollen of konijnen vormen vaak het hoofdvoedsel samen met kikkers en kleine vogels. Een buizerd kan als het nodig is snel overschakelen op een ander voedingspatroon: ook dieren als eekhoorns, hazelwormen, waterhoentjes, insecten, verschillende amfibieën of vissen zijn dan niet veilig. Ook eet hij wel aas, meestal verkeersslachtoffers. Als hij een prooi ziet vanaf zijn uitkijkpost laat de buizerd zich er als een baksteen op vallen.

Maandag 8 augustus 2022

- Wandeling : Luswandeling in de Vallei van de Statte
- Gebied : Solwaster
- Afstand : 9 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 4 uur

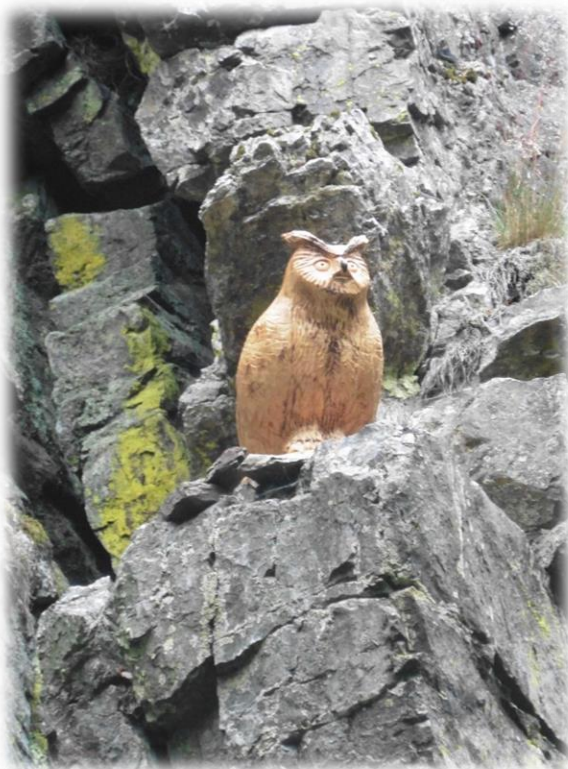
De rivier de Statte is één van de mooiste rivieren. Zij ontspringt op de Hoge Venen op een hoogte van 580m. De oevers van de Statte zijn rijk aan mossen en varens.

Aan de oevers van de Statte treft men vooral veel afzettingen aan van hoekige stenen. Deze afzettingen zijn gevormd aan het einde van de laatste ijstijd, ongeveer 15.000 jaar geleden, door het vloeien van de met water verzadigde dooilaag.

De Rots van Bilisse is een loodrechte rots van bijna 50m hoog. De breuk die in de rots zichtbaar is, is het resultaat van opwaartse bewegingen en plooiingen in de aardkorst, die in het geologisch verleden van dit gebied hebben plaats gevonden.

Op de Rots van Bilisse prijkt een houten uil. Ook in de buurt zien we nog een houten roofvogel.

We dienen steeds van de ene oever naar de andere te gaan. Gelukkig zijn er bruggetjes. Maar mochten er geen bruggetjes zijn dan zou het ook wel gaan want er staat niet veel water in het riviertje en er liggen behoorlijk wat stenen in.

Normaal zijn er ook veel kleine watervalletjes in de Statte maar doordat er weinig regen gevallen is, merken we daar niet veel van.

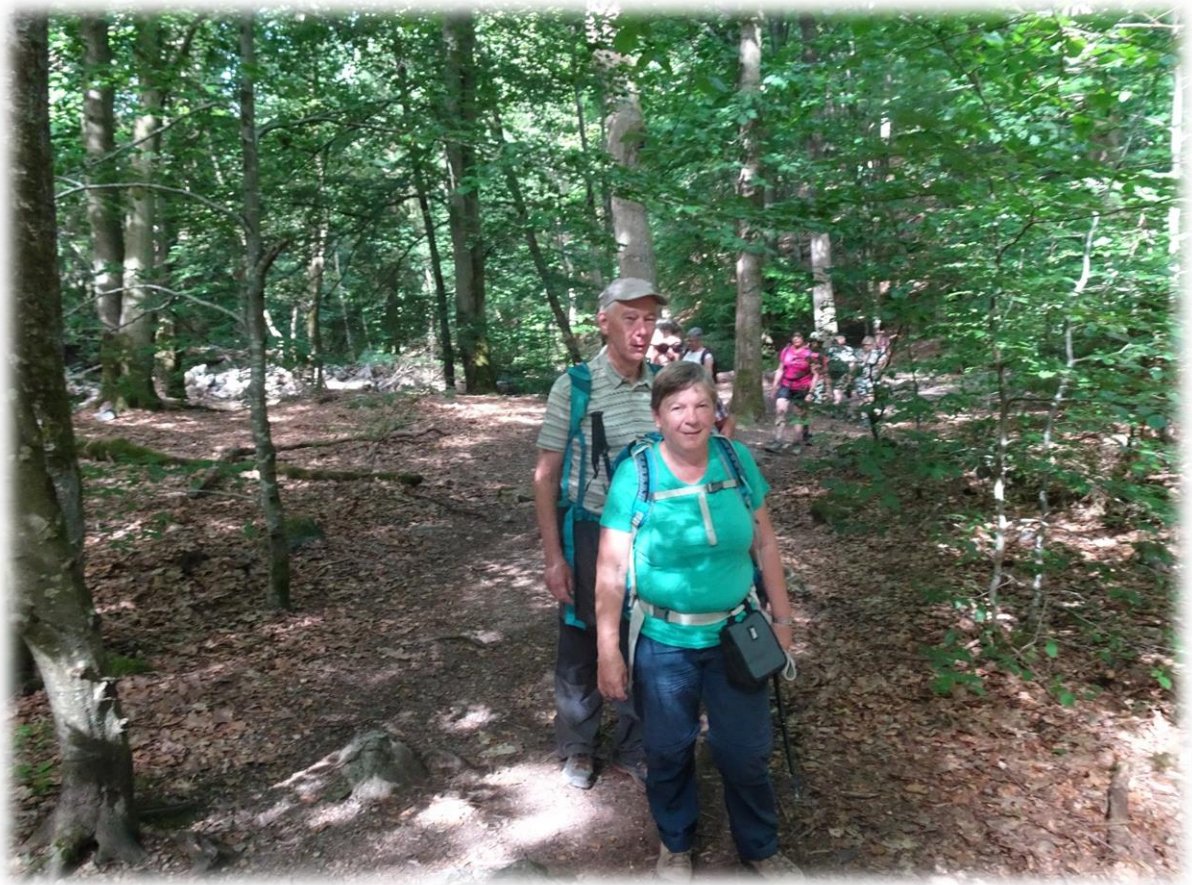

Een hoopje stenen in de bergen geeft de weg aan en is eigenlijk een soort wegwijzer, vooral zeer doeltreffend als het gesneeuwd heeft en bij mist. Men noemt dit een steenmannetje. Steenmannetjes komen wereldwijd voor. In het verleden zouden reizigers die onherbergzame

gebieden doorkruisten, de gewoonte hebben gehad om onderweg stenen op te rapen en toe te voegen aan het eerstkomende steenmannetje dat ze tegenkwamen. Men loopt van het ene steenmannetje naar het volgende (zichtbare) steenmannetje.

De dolmen, een enorme “tafel” van kwartsiet van 3m bij 2m en met een gewicht van 17 ton, werd ontdekt in 1887 en heeft de historici perplex doen staan wat zijn echtheid betreft. Gaat

het hier om een dolmen die dateert uit de Keltische tijd? Het is niet zeker, het blijft tot op heden een raadsel. De dolmen werd deels uitgegraven. Er bestaan veel legenden rond deze rivier.

Na onze wandeling bezoeken we het charmante Duitse stadje Monschau, net over de grens.

Het Rotes Haus is zowat 250 jaar oud en werd gebouwd in 1752. In het huis staat een houten trap waar, destijds, 8 Italianen 4 jaar aan gewerkt hebben.

Monschau is ontstaan in 1205 toen in de buurt een nonnenklooster werd gesticht. Om dit klooster te beschermen werd in 1217 een burcht gebouwd. Hierrond rees een dorpje uit de grond. In 1366 werd het een stad. De textielnijverheid maakte dankbaar gebruik van het schone water van de Laufenbach en de Rur die het dorpje doorkruisen.

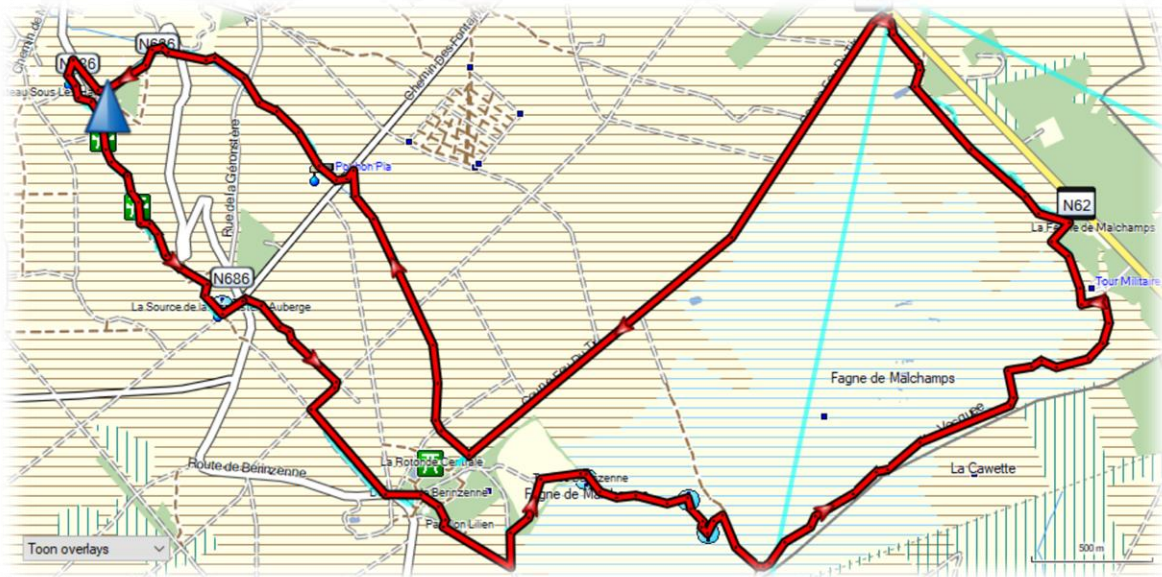
De fontein op de Markt heeft drie beelden van personen. De beelden stellen mensen voor die de belangrijkste beroepen hadden bij het produceren van lakens. Allereerst is er natuurlijk de wever, die de aangeleverde wol weeft. Daarna heb je de persoon die de kleur aan de stof

toegevoegd. Tot slot is er nog de droogscheerder die de uitstekende plujsjes met een grote schaar wegnipte, waardoor het weefsel een glad oppervlak kreeg.

Dinsdag 9 augustus 2022

- Wandeling : Luswandeling van de Geronstèrebrong naar de venen van Malchamps
- Gebied : Spa
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

De uitkijktoren Fagne de Malchamps is van lariks gemaakt. De terras- en toegangsdeuren zijn gemaakt van eikenhout. Gelegen op een hoogte van 570 m, rust de toren, waarvan de basis een vierkant is van 4m, op 4 kolommen van gladgestreken beton. De nok van het natuurlijke

leistenen dak reikt tot 24m hoog. Deze toren heeft twee uitkijkplatforms, één op een hoogte van 10m en de andere op 22m. Er zijn 86 treden. De platforms zijn 26m² groot.

Om redenen van veiligheid en vlotte doorstroming heeft de toren twee trappen: één voor de beklimming en één voor de afdaling. Het is mogelijk om van de ene trap naar de andere over te gaan op de observatieplatformen.

We passeren het monument ter ere van de 7 bemanningsleden die hier het leven lieten. In de nacht van 22 op 23 april 1944 keerde een Engelse Lancaster van de RAF (Royal Air Force)

terug van een raid op het Duitse Dusseldorf. De Lancaster werd neergeschoten door een Duitse nachtjager. De gesneuvelde militairen rusten op de militaire begraafplaats van Heverlee.

Tegenover het monument is er een gat van 8 meter in diameter gevuld met water: dat is de krater van het neergestorte vliegtuig.

Het pijpenstrootje behoort tot de grassenfamilie en is in Nederland en in België inheems. De plant kan 120 cm hoog worden en vormt dichte pollens. Het bloeit van juli tot september